

Nikdo nemá zdání

Nikdo nemá zdání, nikdo nemá zdání,
co je to skautování.
Na táboře je to prima i když je ti v noci zima
Nikdo nemá zdání, nikdo nemá zdání,
co je to skautování.

Když se slunko k spánku,
když se slunko k spánku,
ukládá do červánků.
Řeka hučí svoji píseň,
a z nás ze všech padá tíseň.
Nikdo nemá zdání, nikdo nemá zdání,
co je to skautování.

A když vatra vzplane, a když vatra vzplane
každý junák povstane.
Ruku svoji k slibu zvedá, že svoji vlast nikdy
nedá.
A když vatra vzplane, a když vatra vzplane
každý junák povstane.

Potom v kruh se chytne
Potom v kruh se chytne,
jedním hlasem vykřikne
V jednotě je naše síla,
důvěřuj nám, vlasti milá
Nikdo nemá zdání, nikdo nemá zdání,
co je to skautování.

My pluli dál a dál

My pluli dál a dál, v zelené lesy,
kde vlnka s vlnkou, slaví své plesy,
my pluli dál a dál, v zelený háj,
My pluli dál a dál, v zelený háj.

Lod'ka je malá, vesla jsou krátký,
poplujem chlapci, poplujem zpátky
či máme plouti dál v zelený háj?
Či máme plouti dál v zelený háj.

My pluli dál a dál, v rákosí tmavé,
kde rybka s rybkou spolu si hraje,
My pluli dál a dál v neznámý kraj,
my pluli dál a dál v neznámý kraj.

Člun pluje v proudu a vlají šátky,
nechceme chlapci, vrátit se zpátky,
Chcem plouti dál a dál v zelený háj,
chcem plouti dál a dál v zelený háj.

My pluli dál a dál, v rákosí husté,
kde voda šeptá, své štěstí zkuste.
My pluli dál a dál, v zelený háj,
my pluli dál a dál, v zelený háj.

Tak dávno již

Jak zapomenout na ten čas
kdy stáli jsme si blíž?
Jak zapomenout na ten čas,
snad, že to dávno již.
Tak dávno, dávno,
brachu můj, tak dávno, dávno již,
však srdečně si zapějem
na dávno, dávno již.

My květy spolu trhali
přes mnohý dol a výš
a šli jsme cestou trnitou,
tak dávno, dávno již.

My brouzdali se v potoce,
zda o tom ještě víš?
Pak dělila nás mořská hloub,
Tak dávno dávno již.

Zde ruka, věrný příteli
a k mému srdci blíž,
tak dobrou vůli neměli
jsme dávno, dávno již.

Proč s tím se máme rozejít
co každý z nás měl rád,
proč s tím se máme rozejít,
bez víry na návrat.

To není, není loučení,
ač chvěje se nám hlas,
jsme spolu pevně spojeni
a sejdeme se zas.